



การปฏิบัติของครอบครัวต่อบุคคลปัญญาอ่อนก่อนเข้ารับบริการ
ที่โรงพยาบาลราชานุกุล (2539)

Families' care toward the mentally retarded children
before having services at Rajanukul Hospital

กัลยา สุตะบุตร
วัลย์ลีภา สังข์ทอง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงการปฏิบัติในการแสวงหาสถานที่รักษาแบบพื้นบ้าน/ทางไสยศาสตร์ ที่มีต่อบุคคลปัญญาอ่อนในครอบครัว ก่อนที่จะเข้ารับบริการที่โรงพยาบาลราชานุกูล ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ค่านิยม ความเชื่อ ประเพณี และพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัว และของชุมชนที่มีต่อบุคคลปัญญาอ่อน กลุ่มตัวอย่างเป็น บิดามารดา หรือ บุคคลในครอบครัวที่นำบุคคลปัญญาอ่อน มารับบริการครั้งแรกที่โรงพยาบาลราชานุกูล ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2538 - 31 กรกฎาคม 2538 จำนวน 289 คน ผู้ที่นำบุคคลปัญญาอ่อนมารับบริการส่วนมากเป็นมารดา รองลงมาเป็นบิดา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS⁺ (Statistical Package for The Social Sciences)

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ไปรักษาแบบพื้นบ้าน/ทางไสยศาสตร์ มีส่วนน้อยที่ไปรักษาแบบพื้นบ้าน/ทางไสยศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่รักษาแบบพื้นบ้าน/ทางไสยศาสตร์ ส่วนมากไปรักษากับพระที่วัด รองลงมารักษากับหมอชาวบ้าน ลักษณะการรักษาได้แก่ รักษาโดยการรดน้ำมนต์ ฟังเทศน์ทำบุญ เป่ามนต์คาถา เข้าทรง รักษาโดยสมุนไพร และการนวด

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า

1. สถานภาพการสมรสของครอบครัว และภูมิถิ่นอาศัยของครอบครัวในภาคต่างๆ ที่มีขนบธรรมเนียม ความเชื่อแตกต่างกันนั้น ไม่มีความแตกต่างกันในการเลือกไปและไม่ไปรักษาแบบพื้นบ้าน/ทางไสยศาสตร์
2. รายได้ของครอบครัวกลุ่มตัวอย่าง มีผลต่อการไปและไม่ไปรักษาแบบพื้นบ้าน/ทางไสยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ จะนำผู้ป่วยไปรักษาแบบพื้นบ้าน/ทางไสยศาสตร์ มากกว่าครอบครัวที่มีรายได้สูง